

ROMANIA
Dosar nr. 1500/2003

CURTEA DE APEL BUCURESTI SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Decizia civila nr. 291

Sedința publică de la 17.04.2003

Curtea compusă din:

PRESEDINTE CARMEN FRUMUSELU

JUDECATOR RODICA VOICU

JUDECATOR CARMEN SIRBU

GREFIER ELENA LAVRIC

.....

A R T I C O L

Pe rol soluționarea recursului formulat de pârâtu
MINISTERUL PUBLIC-PARCHETUL DE PE LANGA CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
împotriva sentinței civile nr.892/20.12.2002, pronunțată de
Tribunalul Bucuresti-Sectia a VIII a Civilă ,Conflicte de Muncă și
Litigii de Muncă, în dosarul nr. 1660/CA/2002 .

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns
recurentul pârît Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Curtea
Supremă de Justiție , prin consilier juridic Emanuela Pârvulescu și
intimat-reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în
Romania -Comitetul Helsinki , prin avocat Mihai Dan Constantin .

Procedura legal îndeplinită .

S-a făcut referatul cauzei de către grefiera de ședința
după care :

Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă
cuvântul pe cererea de recurs .

Reprezentanta recurentului-pârât , învederează că potrivit
art.133 C.pr.civ. cererea de chemare în judecată care nu cuprinde
semnătura reclamantei va fi declarată nulă ; în cauză se constată
că acțiunea este formulată și semnată în numele reclamantei de
apărător , se mai constată că delegația apărătorului nu răspunde
cerințelor legale , dar potrivit art.133 alin.2 C.pr.civ., lipsa
semnăturii poate fi acoperită oricând pe timpul judecării, până la
dezbateri, în cauză ,reclamanta ,prin reprezentanții săi legali nu a
fost prezentă la nici un termen de judecată și nu a acoperit lipsa
semnăturii pe parcursul procesului . Față de faptul că persoana a
fost ulterior mandatată prin certificarea specifică legii
avocaților să reprezinte interesele reclamantei, nu are nici o
relevanță în cauză întrucât acest mandat nu poate retroactiva.

Pentru motivele invocate în cererea de recurs cât și cele
arătate în răspunsul la întâmpinare, solicită admiterea recursului
așa cum a fost formulat .

Apărătorul inintimatei-reclamante solicită respingerea recursului ca nefondat, arătând că nu mai insistă asupra nulității recursului.

In legătură însă, cu nulitatea cererii de chemare în judecată arată că această problemă nu a fost ridicată la instanța de fond, deși Ministerul Public a fost reprezentat de persoană juridică. Lipsa semnăturii constituie oricum un caz de nulitate relativă și nu absolută astfel cum s-a stabilit și în doctrină.

In sprijinul apărărilor pe fond solicită a fi avute în vedere motivele expuse în întâmpinare.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față constată:

Prin sentința civilă nr.892/20 decembrie 2002 Tribunalul București -

Secția a VIII-a pentru Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă - a admis în

parte cererea formulată de reclamanta Asociația pentru Apărarea

Drepturilor Omului în România - Comitetul Helsinki și ca urmare a obligat

pe pârâțul Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de

Justiție să comunice reclamantei informațiile solicitate prin scrisoarea

nr.303/26 august 2002; capătul de cerere privind constatarea încălcării

art.7 alin.2 din legea nr.544/2001 a fost respins. A fost respinsă și

excepția tardivității acțiunii invocată de pârât.

Pentru a se pronunța astfel, tribunalul a reținut că:

Prin acțiunea cu care a fost investit, reclamanta a solicitat obligarea

pârâtului la comunicarea în scris a informațiilor de interes public

conform scrisorii cu nr.303/26 august 2002 în temeiul legii nr.544/2001,

precum și obligarea pârâtului să inițieze o anchetă administrativă internă

pentru sancționarea celui vinovat (art.7 alin.2 din actul normativ citat).

Excepția tardivității cererii invocată de pârât a fost respinsă

constatându-se că reclamanta s-a adresat instanței la 21 octombrie 2002,

deci cu respectarea termenului de 30 de zile prevăzut de art.7 din Legea

nr.544/2001, față de data la care i s-a comunicat răspunsul la reclamația

administrativă (9 decembrie 2002).

Pe baza probelor administrate instanța a constatat că informațiile

solicitate nu intră în categoria secretelor de stat deoarece nu vizează nici

unul din domeniile specificate în art.17 din Legea nr.182/2002 și nici nu

pot fi considerate secrete în categoria informațiilor clasificate potrivit legii.

Pentru motivele invocate în cererea de recurs cât și cele

arătate în răspunsul la întâmpinare, solicitarea admiterii recursului

cu pregătire

Fiind vorba de simple date exprimate sub forma unor cifre acestea nu pot constitui, prin ele însele, un pericol pentru securitatea națională.

Totodată s-a mai reținut că informațiile solicitate nu se încadrează în nici una din celelalte categorii prevăzute de art.12 din Legea nr.544/2001 deoarece nu vizează date personale, nu dezvăluie surse confidentiale și nu pun în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea unei persoane.

S-a subliniat că referirea reclamantei la dispozițiile art.13 din Legea nr.51/1991 nu este de natură a conferi informațiilor în cauză caracter clasificat, acestea neputându-se confunda cu însăși activitatea desfășurată de Serviciul Român de Informații în vederea realizării siguranței naționale, aceste informații privind activitatea pârâtului.

Cererea privind inițierea unei anchete administrative a fost respinsă avându-se în vedere dispozițiile art.22 alin.2 din Legea nr.544/2001.

În termen legal și beneficiind de scutire privind taxa judiciară de timbru (art.22 alin.5 din Legea nr.544/2001) a formulat recurs împotriva acestei sentințe Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Cererea de recurs cuprinde o chestiune prealabilă ce vizează nulitatea absolută a cererii de chemare în judecată; aceasta fost formulată și semnată în numele reclamantei de către apărătorul acesteia, a cărei delegație nu cuprinde cerințele legale imperative, atâta vreme cât nu este prevăzut expres dreptul acestuia de a formula, introduce ori semna acțiunea în numele reclamantei.

A arătat recurentul că lipsa de semnătură nu a fost acoperită pe parcursul procesului de fond și nu se mai poate acoperi în faza de judecată a recursului.

Recurentul a apreciat că sentința civilă nr.892/20 decembrie 2002 este nelegală și netemeinică deoarece:

1) Legea nr.544/2001 consacră accesul liber și neîngrădit la informațiile de interes public cu excepțiile prevăzute la art.12 alin.1; în mod eronat, deși s-au solicitat informații în baza Legii nr.51/1991 și a Legii nr.14/1992, instanța a apreciat că informațiile solicitate sunt de interes public;

2) eronat este și raționamentul instanței în interpretarea art.17 din Legea nr.182/2002, astfel că faptul că informațiile ar avea un caracter

global nu poate înlătura caracterul secret al acestora. De altfel, potrivit art.18 - 19 - 22 din legea mai înainte citată, informațiile clasificate ca secrete de stat sunt aprobate prin hotărâre a Guvernului, caracterul secret nefiind lăsat la aprecierea părții sau a judecătorilor, căci s-ar încălca principiul separației puterilor în stat;

3) au fost ignorate dispozițiile art.45 din Legea nr.14/1992 conform cărora documentele de orice fel ale S.R.I. au caracter secret de stat, nefiind necesar a se dovedi caracterul secret al acestora, astfel cum s-a reținut în considerentele sentinței. În temeiul art.16 din Legea nr.182/2002 recurentului îi revine obligația de a proteja informațiile secrete de stat indiferent cărei instituții publice aparțin.

A mai arătat recurentul că intimata - reclamantă a formulat o acțiune cu același obiect și împotriva S.R.I., ce a fost respinsă prin sentința civilă nr.482/2002 a aceluiași tribunal.

În sprijinul recursului declarat s-a făcut referire și la prevederile Recomandării (2002) 2 a Consiliului Europei - Comitetul de Miniștri, adoptată la 21 februarie 2002 cu privire la accesul la documentele publice. Potrivit acestora "statele membre pot limita dreptul de acces la documentele publice limitările fiind stabilite precis prin lege cu scopul de a proteja printre altele securitatea națională, apărarea și relațiile externe, siguranța publică" (Capitolul IV pct.1).

Intimata A.P.A.D.O.R - C.H. a formulat întâmpinare. A fost invocată o chestiune prealabilă ce privește nulitatea recursului întrucât nu a fost semnat de procurorul general, ci de o altă persoană neidentificată, căreia nu rezultă că i s-ar fi dat împuternicire în acest sens.

Întrucât la judecarea recursului, intimata a precizat că nu mai înțelege să invoce această nulitate, Curtea va lua act de această poziție.

Prin întâmpinare s-a răspuns, pe de o parte, la chestiunile prealabile invocate de recurent, iar pe de altă parte au fost combătute motivele de recurs ce vizează fondul pricinii.

Astfel, s-a arătat că nulitatea invocată este relativă (și nu absolută) în cazul în care lipsește semnătura și că această nulitate nu poate fi invocată în apel sau recurs; în ce privește împuternicirea avocațială aceasta a fost întocmită cu respectarea dispozițiilor Legii nr.51/1995; (art.3) și ale art.68 alin.3 din C.pr.civ.

Sentința civilă recurată a fost apreciată ca temeinică și legală,

otrivit
e ca
ecret
călca

form
stat,
s-a
002
stat

une
vilă

ile

sti,

le

la

le

e,

st

u

,

reținându-se în mod corect că informațiile cerute au un caracter general, sub formă numerică, ceea ce face imposibilă orice eventuală deconspirare a vreunui pretins secret; de asemenea s-a apreciat că pentru a refuza comunicarea unui interes public nu este suficient să se arate că aceasta privește siguranța națională, fiind absolut necesar a se face dovada că prin comunicare se prejudiciază, se lezează, se vatămă efectiv siguranța națională. La această concluzie se ajunge prin raportarea Legii nr.51/1991 la prevederile art.31 alin.1 și 3 din Constituție precum și din analiza art.15 din Legea nr. 182/2002.

A mai arătat intimata că nu se poate primi punctul de vedere al recurente și față de dispozițiile art.24 alin.5 din legea nr.182/2002 și art.13 din Legea nr.544/2001.

Totodată competența de a aprecia, cum s-a făcut și în speță, aparține instanțelor judecătorești conform art.12 și 22 din Legea nr.544/2001.

În fine, intimata a subliniat că potrivit art.4 din Recomandarea (2002) 2 a Consiliului Europei - Consiliul de Miniștri - cu privire la accesul la documentele publice a fost citat parțial de către recurent; rezultă din textul invocat că limitarea accesului la informații din documente publice nu se face automat, ci numai dacă această limitare este necesară într-o societate democratică și dacă ea este proporțională cu scopul său. În plus, se prevede expres în art.4 al Recomandării (2002) 2 că accesul la informațiile dintr-un document public nu poate fi interzis niciodată când interesul public al dezvăluirii este mai mare decât cel al protejării siguranței naționale, ordinii publice, etc.

Or, dispozițiile art.13 din Legea nr.544/2001 și art.24 alin.5 din Legea nr.182/2002 exprimă voința legiuitorului tocmai în sprijinul textului mai înainte examinat.

Recurentul a formulat un răspuns la întâmpinare prin care întărește susținerile detaliate în motivele de recurs.

Analizând sentința recurată, Curtea reține că aceasta este temeinică și legală și că nu există motive pentru casarea sau modificarea ei în conformitate cu dispozițiile art.304 C.pr.civ. și cu dispozițiile art.304 /1 C.pr.civ. (care dau posibilitatea instanței de recurs să examineze cauza sub toate aspectele.

Nulitatea -relativă- invocată de recurent nu a fost obiectul

întâmpinării depuse cu ocazia judecării fondului.

Cererea de chemare în judecată adresată Tribunalului București la data de 21 octombrie 2002 îndeplinește cerințele prevăzute de art.112 C.pr.civ., fiind semnată de avocatul ce a depus la dosarul cauzei împuternicirea avocațială dată de reclamantă în baza contractului de asistență juridică nr.297249/8 octombrie 2002.

Potrivit art.68 alin.1 C.pr.civ. "în cazul în care procura este dată unui avocat, semnătura va fi certificată potrivit legii avocaților", respectiv potrivit Legii nr.51/1995 republicată.

În mandatul dat avocatului, se face referire la art.3 din Legea nr.51/1995 (pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat).

Așa cum se poate observa, împuternicirea avocațială a fost întocmită la o dată anterioară celei la care a fost înregistrată la instanță acțiunea reclamantei și cu respectarea dispozițiilor Legii nr.51/1995; acțiunea a fost semnată pentru reclamantă de avocatul cu care s-a încheiat contractul de asistență juridică.

Pentru toate acestea și pentru faptul că nu pot fi puse în discuție dispozițiile art.69 alin.1 C.pr.civ.- privind procurile speciale - instanța de recurs va înlătura ca neîntemeiată excepția nulității cererii de chemare în judecată.

În ce privește fondul pricinii se reține că sentința a fost formulată prin interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor Legii nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

Nici una din criticile recurentului nu este fondată.

Astfel cum rezultă din cererea de chemare în judecată (fila 3 dosar fond), din scrisoarea nr.303/26 august 2002 precum și din reclamația administrativă datată 24 septembrie 2002 (filele 13-14 dosar fond) informațiile solicitate de reclamantă au caracter general, sub formă numerică și se referă la : a) câte autorizații de efectuare a unor acte în scopul culegerii de informații și câte autorizații de înregistrări ale convorbirilor și/sau/ de imagini au fost solicitate pe baza Legii nr.51/1991, a Legii nr.14/1992 sau a codului de procedură penală în perioada 1990 - 2002; b) câte dintre cele de la punctul "a" au fost aprobate și câte au fost prelungite; c) care a fost durata cea mai mare a unei astfel de supravegheri autorizate; d) câte dintre persoanele a căror supraveghere a fost autorizată de parchet au fost trimise în judecată și

câte au fost condamnate; e) câte persoane din cele în discuție au fost înștiințate ulterior că au fost supravegheate; f) câte din persoane au făcut plângere împotriva actului de autorizare sau a activităților care fac obiectul acestuia și câte plângeri au fost admise.

Informațiile solicitate nu vizează, însă, aspecte legate de siguranța națională (Legea nr.51/1991), activitatea Serviciului Român de Informații (Legea nr.14/1992) și nu se încadrează în excepțiile prevăzute de art.12 din Legea nr.544/2001 . Corect și legal instanța fondului a reținut că excepțiile sunt limitativ și expres prevăzute de legea amintită și că nu pot fi interpretate extensiv.

În considerentele sentinței au fost detaliate argumentele legale care conferă informațiilor cerute de reclamantă caracter de informații de interes public și nu caracter de informații clasificate.

Conform legii nr.182/2002 informațiile ce constituie secret de stat sau secret de serviciu sunt supuse clasificării, ca măsură de protecție. Interpretarea art.17 din această lege este corectă și neincidența în cauză a acestui text de lege a fost corect apreciată cu motivarea că informațiile solicitate nu vizează nici unul din domeniile specificate în textul legal indicat.

Nu va fi primită susținerea recurentului în ce privește încălcarea principiului separației puterilor în stat atunci când judecătorii fondului au apreciat că nu orice informație referitoare la apărare, siguranța națională și ordinea publică sunt exceptate de la accesul public, ci doar acelea care sunt clasificate potrivit legii.

O astfel de apreciere este pertinentă în raport de obiectul acțiunii cu care tribunalul a fost investit cât și de dispozițiile art. 22 din Legea nr.544/2001.

Cu aceeași motivare va fi înlăturată ca nefondată și cea de-a treia critică adusă sentinței , privind ignorarea dispozițiilor art.45 din Legea nr.14/1992.

Si acest act normativ a fost corect interpretat de tribunal când a stabilit că datele solicitate de reclamantă nu se pot confrunta cu însăși activitatea S.R.I.

În consecință, temeinic și legal, instanța fondului a stabilit că refuzul pârâtului de a comunica datele solicitate este nejustificat și ca urmare acțiunea a fost admisă sub acest aspect.

Recursul va fi respins ca nefondat în temeiul art.312 C.pr.civ. , Curtea apreciind că motivarea în fapt și în drept a sentinței poate fi complinită și cu expunerea intimătei - reclamante privind art.4 din Recomandarea (2002) 2 a Consiliului Europei - Consiliul de Miniștri - cu privire la accesul la documentele publice .

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Respinge recursul formulat de recurentul-pârât Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție împotriva sentinței civile nr.892/20.12.2002, pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII_a Civilă, Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă în contradictoriu cu intimata-reclamantă Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România - Comitetul Helsinki, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi 17 aprilie 2003.

PRESEDINTE,
Carmen Frumușelu

JUDECATOR,
Rodica Voicu

JUDECATOR,
Carmen Șirbu

GREFIER,
Elena Lavric

Red.C.S.

Dact.I.T./ 2 ex.

22.05.2003

Tribunalul București